

[Edvard Sørensen.]

Forslaget, hviler paa et Aar, hvor der var meget smaa Indtægter i Landkommunerne og meget store i København, bl. a. paa Grund af den Beskyttelse, Industrien har igennem Valutacentralen. Jeg udtalte Haabet om, at vi alle var enige om, at disse Forhold skulde ændres, saa at der blev en mere jævn Fordeling af Indtægtsmulighederne, og gjorde gældende, at i det Øjeblik, det skete, da vilde den Fordel, der gøres op paa Papiret, være borte, naar vi tænker paa, at der samtidig vil ske Stigning i Udgifterne.

Indenrigsministeren sagde om Venstres Forslag om Lettelse i Amtsskatterne, at det var et ganske urimeligt Forslag, for der kunde ingen Mening være i, at denne Aftrapning først skulde begynde, naar vi naaede en Forrentningsprocent paa 3,5, og først høre op, naar vi naaede en Forrentningsprocent paa 5,5. Jeg maa være af den Opfattelse, at en Forrentningsprocent paa 3,5 ikke betinger en Særskat, men naar vi kommer op paa en Forrentningsprocent paa 5,5, er det min Opfattelse, at Landbruget er ligestillet med andre, og derfor maa dette Tilskud til Amtsskatterne være fuldt ophørt, naar vi naar derop til.

Derefter var Indenrigsministeren inde paa Virkningerne af Forslaget, de forfærdelige Virkninger af den midlertidige Skattelettelse til Amtskommunerne. Det forstaar jeg ikke, for der kan jo ikke komme andre Virkninger end de Virkninger, vi har af den Lov, som vi har i Dag; Forslaget er nøjagtigt paa Linie med, hvad der gælder i Dag. Virkningerne vil blive de samme, Skattelettelsen skal foregaa paa det samme Grundlag, paa de samme Ejendomme, og derfor, hvis der er Urimeligheder her, findes de samme Urimeligheder ogsaa i den Lov, der gælder i Dag.

Ministeren nævnte, at vort Forslag vilde føre til, at 4 Amter vilde blive fuldstændig fri for Grundskyldsskat, og det vilde være urimeligt, sagde Ministeren. Men naar man bliver fri for denne Skat, saa kunde jeg tænke mig, at en Del af de Amter vilde faa den igen som forøget Indkomstskat. Vi ved alle, at den Lettelse skal dækkes gennem forøget Indkomstskat, og de, der er velhavende — det gælder Amter, og det gælder Enkeltpersoner —, som igennem dette Forslag slipper for en Ejendomsskat, vil

faa maaske fordoblet Indkomstskatten, og det kan jeg da ikke tro, Indenrigsministeren er uenig med mig om, at der er en vis Retfærdighed i.

Indenrigsministeren udtalte endogsaa, at det var saa galt, hvis man tog vort Forslag bogstaveligt, at nogle Amter kunde faa Penge oven i Handelen — det var det, Retsforbundet forstod ved Bonus, sagde Ministeren. Det maa bero paa, at Ministeren ikke tilstrækkelig grundigt har læst vort Forslag, for der staar i Forslaget, at den Udskrivning paa personlig Skat kun kan bruges til Nedsættelse af Grundskyldsskatten i Amtet. Men det vil altsaa sige, at saa kan man ikke udskrive mere, end til Grundskyldsskatten forsvinder, man kan aldrig bruge den til Nedsættelse af Ejendomsskyldsskatten, saa det er formentlig en Fortalelse af Ministeren. Jeg tilgiver ham den gerne, han er jo altid villig til at tilgive andre... (Modsigelse)... han siger det i hvert Fald.

Vi fik ikke meget at vide om Ministerens Stilling til Benzinskatten, men det kan vi maaske heller ikke vente, da jeg gaar ud fra, at Ministeren her vil være nogenlunde velvillig, og jeg kan ikke se, at vort Forslag vil komme paa tværs af det Arbejde, der foregaa i den Kommission, der er nedsat. For, mig bekendt, er det saadan, at det, man arbejder med dér, er netop at faa disse Penge over til Landets Kommuner til Vejarbejder; at vi saa gennem vort Forslag faar dem overført paa et tidligere Tidspunkt, kan i hvert Fald ikke forrykke Grundlaget for denne Kommissions Arbejde.

Til Slut udtalte Ministeren, at det, Venstre foreslaar her, var kun Lapperier. Hvis Ministeren ikke mener, vore Ændringer er dybtgaaende nok, vor Skattelettelse stor nok, saa er vi villige til at arbejde med paa, at den bliver endnu større, dér skal Ministeren ingen Vanskeligheder møde fra mit Partis Side.

Jeg skal derefter vende mig til den højtærede Socialminister, der først var inde paa det Angreb, som Ministeren kaldte det, jeg havde rettet imod det nedsatte sociale Udvalg, der arbejdede i Sommer, og Ministeren udtalte her, at det selvfølgelig maatte være saadan, at det var Regeringen, der havde Føringen, at det var Regeringen, der bestemte, naar et saadant Udvalg skulde